

255.

Ze Strání.

Před na-ší je za-hrá-de-čka tří-ním hra-dě-ná, a to je
a v ní ro-ste roz-ma-rý-nek bí-lý vr-šek má, a já o něm

roz-ma-rýn, keď mňa nechceš, ne-mi-ľu-ješ, já te - bě vy-po-vím.
do-bre vím.

1.

Před naší je zahrádečka tříním hraděná,
a v ní roste rozmarýnek, bílý vršek má,
a to je rozmarýn,
a já o něm dobře vím,
keď mňa nechceš, nemiľuješ, tebe vypovím.

2.

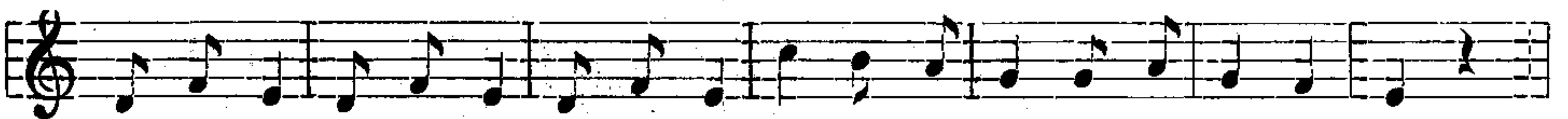
Naša sléпка jarabatá drobné má perí,
už tá moja najmilejší mně nic neverí,
keď neverí, nech nechá,
a já půjdem do světa,
budem sobě namlúvati švárné děvčata.

256.

Z Bohonic.

Co to máš, má mi-lá, za ňa-dry? Rozmarýn ze-le-ný z kněžovy

za-hra-dy. Vršek má zlo-me-ný, aj, už ti, mi-lá má, ne-vo-ní.

257. a)

Ze Strání.

Suš. 327.

Rozmarýn, ach roz-ma - rýn, ze - le - ný roz - ma - rýn,

a já sa ti, má mi-ľen-ko, do ně-ho za - va - ľím.